

Deneme
ALİ TOR

TIRIL HİKAYESİ

Sararmış yapraklar ...
tuz kokan bozkırlar ...
yalın ayak dolaşan solgun benizli çocuklar...

Gün batımına doğru ıssız koyaklardan bir üfeyk havalanıyor . Gölgeler sahiplerinden kaçıyor.Bir korkuya kapılıp ürperen bir çocuk gibi kaçıyor koyaklardan beyaz bir aydınlık. Gene gecenin koyusuna mağlup yamaçlar. Bir sonraki günün kollarına sığınıyor katran siyahi geceler. Korkmak mı korkudan kaçış mı bilinmez Kaderine küskün yamaçlarda siyah bir matem geziniyor.Bir kırlangıç sesiyle yankılanıyor sarp kayalıklar. Çocukluğumdan kalma birkorkuyla yalpallıyor kıraç yamaçlar.Bilmem hangi matemi koynunda saklıyor griye çalan birgökyüzü. Akşamın ardında saklanan çocuk yüzüm yayla havasının keskin havasıyla kavruklaşıyor. Peşinden koşup da yakalayamadığım ay dedenin misafiri olmak istiyorum.Sanki bir daha gelmeyecekmiş gibi gri bir bulutun ardından kayboluyor. Hazin birilkbahar akşamında anamın istarında dokunmuş çula uzanıyorum. Bir ara bulutlar çocuksu yüzleriyle birbirine küsmüş çocuklar gibi aralıyor gökyüzünün mavisini.Yıldızlar gökyüzününhakimi oluveriyor. Siyah çuldan yapılmış çuvalların keskin kokusu etrafa yayılıyor. Dağ keçisikokusu ...Sonra birden köyün belki de birkaç adet sahip olduğu eski püskü sarı makinelerdenbiri beliriveriyor. Kıl iplerden egrilmiş dağ keçisi kokan çuvallara buğday kokusu karışıyor. Vecefakar bir Anadolu kadını olan anamın sesi duyuluyor. Hadi ne yatiyorsunuz. Davranım bakalım. Ve tüm güçler toplanıyor çuvallar birer ikişer naylon dediğimiz tekerlekliye yükleniyor.

Kışa hazırlıklar işte burada başlıyor. Buralarda kis bırakmaz yakamızı kolay kolay.İnatçı birdağ keçisi gibi Şimdi hareket zamanı. Naylon dolunca tekerlekler birden gıcırtılı sesiyle harekete geçer bu ses yamaçlardan irkilip bize döner . Bir tümsek tekerlere takılıyor . Ve bir sarsıntı... biz bir ileri bir geri.. sonra yoksulluğun izlerini kavruk benizlerindentanıyabileceğimiz köy çocukları etrafimizi sarıyor. Sonra bizim de çok sevdiğimiz naylinaasılma macerası ... Bu iş şoförün onları fark etmesiyle son buluyor. Sonra bir aralık Uzuncabir kısın bıraktığı yalnızlık sanki Tırılda gözlerime takılıyor. Tırıl'ı nereden bileceksiniz diyor içimdeki çocuk. Tırıl Torosların çatısı adeta. Küçücük bir ilçenin sırtını yasladığı geçit vermez koyaklariyle adeta insanda ulaşılamaz hissi veren heybetli bir dağ. Gözlerimi açtığımda gözüme ilk çarpan bir dost gibi.Sirtlarında her daim beyaz gerdaniyla tutunur hayallerime.

Özlem karla karışık bir yağmur Tırılda. Nice doğa sevdalisinin zirvelerine çıkıp da bir nefes almaya çalıştığı haşmetli Tırıl... Sonra gözlerim zirvelerin gökyuzuyla buluştuğu ufuk çizgisinde... O ne güzel mavilik ...Sonra yoksul bir hayalinde peşinde evin avlusunda biten bir yolculuk...

Yeşile çalan bir hayal buralarda yaşamak . Uçsuz bucaksız yemyeşil çayırlar ...Bir kelebeğin kanadında eriyen zaman ...Fakirlik anamin tandır cöreğinde taze buğday kokusu.

Bazen bir menekşe kokusunda kaybolan yalnızlık... Bulutlarla arkadaş uçurtmam nerede.

Hangi baharın ardında gizli. Uzun uzun baktım ucurtmamın ardından. Yatağına kırgın ırmaklar gibi uzaklaştıkça uzaklaştı benden. Ben kostukca o da uzaklaşıyor sukutun çigliklerinde kayboluyordu. Belki de yalan Dünya'nın debdebesinden kaçıyor yalnızlıkla arkadaş olmak istiyordu. Sonra batan bir güneş gibi gözlerden kayboldu uçurtmam . Ve ben diz çöküp yeni bir uçurtma yapmanın hayaliyle yemyeşil çayırlara uzani veriyorum . Gökyüzünün mavisi gözlerime dokunuyor efkar dagitiyoruz hep beraber Ve bir kırlangıç zamanın suskun tanığı . Her yaz bizim hayallerimizi misafir olan çocukluğumdan kalan yarım bir hayalin adı . Ne çok severim onları yalansız cikarsız özgürlüğün diğer adı. Ve sonra oyun zamanı ... Oyun deyince Çellik oynamadan olmaz . Çocuklugumun en heyecanlı ve en sevilen oyundur çellik .Ve başlar hazırlıklar çellik sopası dikilir sağlam olmalı direk. Kurallar çekilir, dağılım yapılır çelligin başına geçecek kişi belirlenir . Ve herkes birer ikişer dağılır etrafa ellerde çalılar . Nöbet çoktan başlamıştır . Oyun kızışır muziplikler tartışmalar en uzun kimin celligi uzaklara gitmiştir bu hiçbir zaman bilinemez ama arkadaşlık zamanın ruhuna sinmistir çoktan .Dostluklar pekismis zaman erimistir . Hafizalarda yerini almış ve bizi peşinden sürükleyen bir tren kararı olmuştur çellik oyunu.